

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Μία δόξα της Ελλάδος εξέπνευσε τῇ ωκτὶ τῆς 14ης πρὸς τὴν 15ην τοῦ λήγοντος Μαΐου -- μία δόξα τῆς Ελλάδος, ητις ὑπῆρξε καὶ ἐπὶς δὶ αὐτὴν. Ολίγων αὐτοῦ ἀνδρῶν τὴν ἀπώλειαν ἔθηκαν τὸ ήμέτερον ἔθνος ὡς τὴν τοῦ ἀοιδίου Ε. Δεληγεώργη, ἀλλὰ καὶ ὀλίγοι ὡς ἐκεῖνος ἔζητησαν τοσοῦτον γόντρων ἐκ νεφρᾶς ἔτι ἡλικίας, ὀλίγοι ὡς ἐκεῖνος ἀνέπτυξαν ἐνωρίτατα προσόντα ἔξοχου πολιτικοῦ, ῥητορικῆς δεινότητος, κυβερνητικῆς τόλμης καὶ ἴκανότητος, ὀλίγοι ὡς ἐκεῖνος, ἄνευ γονέων ἐπιφανῶν δημόσιων κόρμυχ πολιτικὸν, ἐνῷ τὰ ἐπιφανέστερα τῶν δνομάτων εἶχον ταχθῆ. Οὐ Επ. Δεληγεώργης πρὸς ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ ἀρετῆς ἐκέντητο εἰς ὑπατον βαθμὸν τὴν τῆς φιλομοισίας, καὶ ἐν τῷ μέτω τῶν δεινοτέρων πολιτικῶν καὶ κυβερνητικῶν περιπετειῶν ἐτέρπετο ἀφιερῶν ὥρας ὅλας καὶ ἡμέρας εἰς φιλοτίμους καὶ λίαν ἀποτελεσματικὰς φροντίδας περὶ τὴν ἔθνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως αὐτῆς, κατιδὼν ἐν δέοντι οἷος καρποὺς ἔμελλε ν' ἀπενέγκῃ διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς Ανατολῆς ή πνευματικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ελληνισμοῦ. Έπὶ τοῦ τάφου τοῦ περικλεοῦς ἀνδρὸς, ἐφ' οὗ τὸ Πανελλήνιον στεφάνους πάνθους διψήλεις ἐπέρριψε. ἐπιχέει καὶ ὁ ήμέτερος Ελληνικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» ἀποκαρδίου ἱλιψώς δάκρυ, εὐχόμενος ὅπως αἱ τοιαῦται ὀδυνηρὴ τοῦ ἔθνους ἀπώλειαι ἐμπνίωσι ταῖς ἀκμαζούσαις γενεαῖς διστήματα ἔθνικῆς συνοχῆς καὶ παρορμῶσιν αὐτοῖς εἰς ἔργα ἀξιῶν τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους, ἀπερ οἵ κακῆι αὐτοῦ μοίρᾳ προώρως ἐκλιπόντες προπαρασκεύασσαν μὲν, δὲν προέλαθον δὲ οἱ ἴδιοι γὰ τελέσωσιν.